X. évfolyam. Celldömölk 1914 március 15. 11. szám.

KEMENESALJA

VEGYES TARTALMU FÜGGETLEN LAP

Megjelen minden vasárnap reggel. Előfizetési ára: Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona. Egyes szám ára darabonként 20 fillér.

Felelős szerkesztő: DINKGREVE NÁNDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Dinkgreve Nándor könyvnyomdája Celldömölkön ide intézendők a szellemi részt illető közlemények hirdetések és mindennemü pénzilletékek.

Évfordulón.

Polgártársak!

Ma, március 15-én, a magyar nemzet történetének szent ünnepei között legnagyobb, legragyogóbb és legfényesebb napon, a megbecsülhetetlen szabadság ünnepnapján bontsuk ki és hajtsuk meg a háromszinü zászlót az 1848-iki események és azok daliás hősei előtt, mert ünnepet ülünk: **emlékünnepet.** Gyüljünk össze, késztessen mindnyájunkat együvé tömörülni a hazafias lelkesedés, hogy — szerény tehetségünkhöz képest — leróhassuk az igaz hazafiui kegyelet parányi adóját s megemlékezhessünk azokról a meseszép történelmi eseményekről, amelyeket már a bölcsőben megtanul az ember s amelyeket elég gyakran még sem ismételhetünk. Idézzük emlékezetünkbe a nemzeti nagy küzdelem glóriás alakjait, akik eldobtak maguktól jólétet, boldogságot, mindent és elmentek meghalni a nemzetért, hősi halált szenvedni drága hazánk még drágább szabadságáért; lelkesedjünk az igazságos és magasztos eszméért vivott nemes küzdelmeken, diadalmas ütközeteken; biztassuk egymást, mint ahogyan az elnyomatás gyötrelmes napjaiban tettük; szomorkodjunk a nemzeti nagy tragédia gyászos eseményei-, zokogjunk a letört nemzet, vérbefojtott szabadság felejthetetlen vértanuinak borzalmas halála fölött.

Ha forgatjuk a történelem lapjait, nagyon sok könnyel és vérrel áztatott oldalt találunk és bármily erővel is boritjuk rá e két Óceánra: a könnynek és vérnek hatalmas tengerére a feledés fátyolát, kitör *az* alóla, mint az igazság a nemes lélekből.

Ma van 66-ik évfordulója ama nagy jelentőségü történelmi ténynek, hogy a társadalmi osztályok között addig fennállott széles válaszfalak egy csapásra széthullottak: és **egyenlő lett mindenki** és — hogy végig zúgott a Kárpátoktól az Adriáig emez örökszép jelszó, régi óhaj: »**Legyen béke, szabadság, egyenlőség!**«

Diszitsük fel tehát házainkat: tüzzük ki nemzeti szinü zászlóinkat és öltsünk ünnepi ruhát, mert ünnep van ma:

A szabadság, egyenlőség és testvériség ünnepe!

—*s.*

Rákócziné álma.

Igaz történet.

Irta: Parkas Emőd.

II. Rákóczi Ferencné mennyezetes ágyban, rózsaszinü selyempaplan alatt alszik, hófehér karjára támasztva a fejét, amelyen szétbomolva vastag arany lepelként omlik el ezüst csillogásu, nagy buzaszőke haja.

Arca fénylik, mint a leesett hó a holdsugárban. Keble lázasan piheg, meggypiros ajka néha megrándul, mint akinek a szivét hirtelen nagy fájdalom markolja meg.

Künt komor, fekete árnyat vetnek a házak a holdfénytől ezüstös földre, s az ősz zuzmarás lehelletétől lassan peregnek le a fonnyadt falevelek.

A szél panaszos zugással vágtat a Kárpátok felől. Sóhajában egy nemzet fájdalma zokog. Suhogása mintha a Majthénynál ravatalra tett szabadsága kisértő szelleme volna. Ott kopog, ott járkál a varsói kolostor tetején, rázza, zörgeti az ablakokat, néha zokogó hangon szisszen föl:

— Most megy az én lelkem édes hazám, a nagy Rákóczi, a bujdosásba.

A fejedelemasszony nem hallja ezt. Selymes pillája lezárva, arcát betakarja az álom bársonyos szárnya.

Egy nagy tündérkertben jár ő: a szabad, szép Magyarországon.

De egyszerre valami borzasztót láthat, mert harmatfeste megvonaglik és összerándul. Karját fölemeli s ajkán kétségbeesett sikoltás tör ki. Az iszonyat és rémület kiáltása ez.

Aztán felugrik a patyolat ágyban; s az ablakon beömlő holdsugárnál rémülten néz körül.

Komornája meghallja a sikoltást s ijedten fut be a szomszéd szobából.

Mi történt, felséges asszonyom? — kérdi dideregve.

A fejedelemasszony fejére támasztja forró homlokát, amelyen nagy gyöngycseppek fénylenek s reszketve, töredezve sóhajtja:

— Nem járt itt senki?

— Egy lélek se, fenséges asszonyom.

— Lehetetlen, gyujts gyertyát s kutasd át a szobát, de sehol semmi nyom, hogy valaki ott járt volna.

A fejedelemasszony reszketve ül az ágyon s arca halálsápadt.

— Valami rosszat álmodott, felséges asszonyom.

— Igen, rossz álom volt csupán. Egy ismeretlen férfi közeledett hozzám, kezében habzó billikumot tar[illegible]

A komorna tág[illegible] nyilt szemmel bámult a fejedelemasszonyra.

— Mit akarhat azzal a billikummal? — kérdezte nagyot nyelve.

— Felém nyujtotta, hogy igyam belőle.

— Különös, — szólt rekedten a komorna.

— Én eltoltam magamtól, mert nem voltam szomjas s képzeld, az az ismeretlen,

Március 15-én.

Irta: Kiss Berci.

»Jövel, Szentlélek! — kiáltják a hivők,
Mi azt kiáltjuk: Március jövel,
A csüggedőt tedd elszántá megint,
Az alvó lelket ébreszd újra fel;
Tűzoszlopunk! — vezess bennünket újra,
Világosodjék tévelygő agyunk,
Erős fényednél ismerjük meg egymást,
Érezzük át, hogy testvérek vagyunk!«

Ünnepet ül a magyar nemzet, fönséges, lélekemelő ünnepet: hatvanhatodik évfordulóját a szabadság hajnalhasadásának, a nemzet újjászületésének, hatvanhatodik évfordulóját amaz emlékezetünkből kitörölhetetlen tavasznak, mely a szabadságnak és az életnek is korszakot alkotó tavasza s amely a szabadság bimbóit fakasztá, megszabaditva a nemzetet rabláncaitól.

E nagy napon szünjék meg a régi átok, oszoljon szét fejünk fölött a vészes felhő: ama dúló egyenetlenség, pártoskodás, belviszály, mely már annyiszor győzedelmeskedett fölöttünk; e nagy napon olvasszon össze bennünket forrón szeretett, drága hazánk szent szerelme, hogy ünnepelhessük meg e szent napnak évfordulóját jó hazafiakként ahhoz méltóan, mint ahogyan megünnepelték a régi óhajok, régi vágyak megvalósitásának a hazaszeretet tündöklő megnyilatkozásának napján, midőn a büszke főnemesség testvéri jobbját nyujtja az alázatos jobbágyságnak — a porból magához emelte . . .

Életünk örökös vándorlás egy ismeretlen cél felé, hová a szivünkbe irt titkos parancs: Isteni végzés rendel és vezet bennünket. Vándorok vagyunk: nap-nap után haladunk előre a kijelölt uton, vonszolva fáradt tagjainkat, ma azonban megpihenni — rövid időre is — álljunk meg és tekintsünk vissza az élet göröngyös utainak már megtett részére . . .

A táj még szürke, a fák még lombtalanok, de már érezni lehet az illatos párát: a tavasz gyógyitó balzsamát, melyet sok beteg várt sóvárogva, attól remélve enyhülést, új életet, mindent.

Az enyhe tavaszi nap aranyos sugarait mosolyogva szórja a tájra, minden igyekezetével azon van, hogy örömet és boldogságot fakasszon az emberek szivében; mintha csak azon óhajának adna kifejezést: »Miután a tavasz ragyogó napmosolya elfoglalta a téli napok helyét, engedjetek ti is lelketekben helyet a megelégedés sugarainak; szálljon, szárnyaljon lelketek a jelen láthatárra, a hélköznapok zaja fölé, a nemzeti élet szent magaslatára és merüljelek el a mult idők ama kedves napjaiba, midőn *nagy* volt és *hatalmas* a magyar nemzet, mert *egyetértve, egy cél* felé törekedett.«

Az volt a tavasz, a termékeny lelkek áldott tavasza, midőn egy közös vallás, egy közös fohász volt: »*Haza és Szabadság!*« A friss tavaszi szellő mindenütt a szabadság zászlóját lengette; minden jó magyar hazafi ajkán a régi *Eszme*, a Nyugatról világgá indult három jelszó: a »*Szabadság, Egyenlőség és Testvériség!*« szózata zengett, mert hazánk halhatatlan költőjének: *Petőfi* Sándornak hatalmas riadójától és *Kossuth* apánknak a szabadság főnséges igéit hirdető ékesszólásától, mely visszhangra talált a sokat sanyargatott és elnyomott nép szivében, mintegy villanyütésre, fölocsudott hosszas alélt-ságából a magyar, öntudatra ébredt a nemzet.

Egy végtelen jajkiáltás csengett át az országon, mely a Kárpátoknak hópelyhekkel koronázott bérceitől visszhangozva, riadóként hangzott. A varázsigék, az ébresztő hangok: a népszabadság riadója — a viharrá fokozódott szellő szárnyain — eljutott a legtávolabbi vidékek elrejtett zugaiba is, villámszerüen járta át az emberek szivét, felzaklatta az addig érzett nyugalmat, amerre elhangzott, megtisztult a levegő a népeket fojtogató nehéz ködtől, szétörve hullott porba a százados rabbilincs, hogy csillogó fegyverré változzék azok kezében, akik egy dicsőbb korszakról oly régen álmodoztak s akik ezrével támadtak fel s fogtak fegyvert a vészkiáltásoktól lángba borult szenvedélyek buzditására. Özönével elevenedtek meg honszerző Árpád és Csaba vezér daliás hősei. A földmüves elhagyta az ekét, a tanitó meg a tanuló az iskolát, a gyermek az anyját, vőlegény a menyasszonyát, az apa pedig a boldog családi tüzhelyet és sorakozott a zászló alá. Fiatal gyermekek állottak a második gyermekkor elért galambősz emberekkel egy sorban, mind a kettőnek görnyedt válla a nehéz fegyver alatt, de a *magasztos és igazságos* eszme s a veszedelem érzete erőt, bátorságot adott: megedzé vállaikat, karjaikat. Mágnások, nemesek együtt szenvedtek a pórnéppel s a kényesen nevelt urfi az egyszerü pórfiuval. Testvér volt mindenki a zászló alatt, *magyar* hazafinak vallotta magát minden egyes ember *nemzetiség nélkül* és igy támadhatott az a *nemzeti hadsereg*, mely sokáig lobogtatta fenn dicsőségesen a szabadság zászlóját.

De *csak* beborult, elsötétült az égbolt fölöttünk: a szürke, homályos derengés sötét vésztjósló felhőkké szürődött s egymást követték a villámcsapások, a megrázó események, a fékevesztett indulatok dühöngő kegyetlenségei: irtó harcok, véres csaták szüntelen dörgő ágyuk bömbölő zenéje mellett, majd a tehetetlen, büszke Ausztria által segitségül hivott, mindent romboló, mindent pusztitó orosz hadsereg bejövetele s végül a világosi fegyverletétel lesujtó és a nemzeti nagy tragédia vesztőhelyének: Aradnak gyászos napja, mely sötét leplével bevonva elhomályositá szerencse csillagunkat.

Vége volt a harcnak, az ágyudörejnek; elült a zaj, hogy még ijesztőbb

---

akinek most is előttem áll az arca, ismét felém nyujtotta s folytott hangon mondta:

— Igyál, ez az utolsó ital életedben.

A komorna mosolyogni próbált, de a hideg borzongatta.

A fejedelemasszony ragyogott az egészségtől, duzzadt a rózsás ifjuságtól s ime, a halál követe bejelenti az érkezését.

— Ez az álom azt jelenti, hogy nemsokára meg fogok halni, — folytatta a fejedelemasszony.

— Ivott a billikumból, fenséges asszonyom.

— Nem; ujra eltoltam magamtól, ijedtemben nagyot sikoltottam és felébredtem.

— Ha nem ivott belőle, akkor ez az álom azt jelenti, hogy soká, nagyon soká fog még élni.

Rákócziné mély, átható pillantást vetett a komornára, aztán tompa, fátyolozott hangon felelte;

— Nem tudom mit jelent, de azt az embert, aki a billikumot nyujtotta, százezer ember közül is fel tudnám ismerni . . .

Rákócziné azután Párisba ment lakni.

Az 1721-ik év nagy részét St. Cloudban, unokatestvére, az orleánsi hercegné közelében töltötte.

Ősszel sulyos betegségbe esett. Unokatestvére, aki betegágya mellett virrasztott, azt hitte, hogy vizibetegségben szenved.

De Rákócziné felgyógyult és Párisba költözött.

A chesmidy-i kolostorban bérelt lakást s amig azt rendbehozták, fogadóba szállott.

Egy napon hirtelen rosszul lett, a padlóra dőlt s udvarmestere, gróf Schleiben, elhivatta a királyi család orvosát, a nagyhirü dr. Heivetiust.

Az orvos belépett, Rákócziné ránézett; meredt arcát halálos sápadtság öntötte el, ajka vonaglott, egész teste reszketett.

Az orvos közelebb lépett.

Rákócziné borzadva kuporodott össze, kezével eltakarta a szemét s ugy didergett, mintha jeges viz csurgott volna a nyakába.

Az orvos megfogta az üterét; a fejedelemasszony teste görcsösen rángatódzott.

— Hideglelés, — szólt nyugodtan az orvos, aztán gyógyszert rendelt a betegnek.

Amikor távozott, Rákócziné meredten bámult utána. Arcán lázrózsák gyultak ki, amiket hirtelen ismét letörölt a halálos sápadtság. Egész lénye iszonyu rémületet és megdöbbenést fejezett ki.

Az udvarmester csodálkozva kérdezte, hogy miért ijjedt meg annyira ettől az orvostól.

— Ah Istenem, — tördelte Rákócziné kezeit; ez az az ember, aki nekem Varsóban azt a billikumot nyujtotta.

Az udvarmester mosolyt erőltetett az ajkára, bár maga is megdöbbent.

— Hogyan, fenséges asszonyom, hiszen Helvetius sohasem járt Varsóban.

— Ő volt, határozottan ő volt, akit

Bok sör 20 fillér, Szalvator sör 24 fillér

poharanként minden vasár és ünnepnapon kapható a Grifi-szállodában.

legyen a puszta táj és fájdalmasabb a megtérő bujdosók szomoru napjai. Megtértek tehát: a galambősz férfiak a halál csatatéri birodalmába, a kevésbé öregek pedig a néma hantoknál is rosszabb, sötétebb életbe: *a börtönbe*, az önkéntes — vagy kényszer — *számüzetésbe*, a kietlen magányba, a sivár pusztaságba. Boldogok voltak a halottak, boldogtalanok az élők: amazoknak örök nyugalom adatott, ezekre meg kinnal, szenvedéssel telt élet várt, mert lelkükből ki akarták tépni azt az érzést, mely sok *idegen* ajku polgárt alakitott át *magyar* hazafinak, — azt az érzést, mely e drágán szerzett földért *meghalni* is megtanitott s amelyen uralkodni csupán *egyetlen* nemzet van hivatva: *a magyar nemzet*.

Ámbár: elveszett akkor minden, mert — sajnos — mindig akadt egy-egy labanc lélek, egy-egy (még talán Ephialtest is tulszárnyaló undok fajzat), áruló ivadék, amely mindenütt és mindenben *csak a saját* érdekét, önző célját nézte, nem pedig e drága haza üdvét s aki meg nem érdemelt diszes rendjeleket arcpirulás nélkül fogadta el, többre becsülte azokat a parányi tárgyakat a saját vérző szülőföldjénél, azonban a magyar szabadságnak az *akkori* lelkes ifjuság által elültetett csemetéjét nem volt képes elpusztitani, tönkre tenni semmi; a mélyre ásott csemete megfogant, hirtelen megnőtt s vésszel, viharral dacoló terebélyes fa lett belőle, mely virul ma is, virulni fog *még századokon* keresztül, mig csak magyart ural a »*Négy folyó, hármas halom és kettős kereszt*« birodalma.

Imádkozzunk is a magyarok hatalmas Istenéhez, hogy az ezelőtt hatvanhat évvel kivivott szabadság szárnyait megnyirbálni ne engedje s adjon erőt továbbra is, hogy a magyar nemzet szivéből még az *erőszak se* tudja kitépni ama *szép tavasznak* emlékét, mely megmutatta, *hogyan* kell követni a helyes utat, hogy e szent haza *örökké éljen*.

Szent várakozás.

Csendes, holdas nyári estén,
Kertünknek a felső végén
Üldögéltünk szép kettesben.
Vén diófák koronája
Árnyat vet az egész házra.

Egy kőasztal s korhadt pad
Ős időkből, ősi emlék . . .
Kik előttünk itthon voltak
És itt ültek kettesben:
Nem élnek már — csak mesében.

Megszámlálhatatlan ősök,
Mély szerelmü szűzi lányok
S a legendás, harcos hősök,
Épitői e tanyának:
Jöttek s mentek, mint az árnyak.

Szótlan ajkkal egymás mellett
Most mi ülünk kettesében.
S mint valami lágy lehellet
Száll a légben üde illat;
Lenn a liliomok nyilnak.

És ebben a holdas csendben
Szivünk-lelkünk egybe olvad
S boldogitó sejtelemben
Valakire szótlan várunk . . .
— S testet ölt az álmunk, vágyunk.

Egy madárpihegés hallik
S érezzük, amint egy gyermek
Lágy fürtökkel hozzánk hajlik:
A sejtelemnek légi szárnyán
Hosszu utat már bejárván.

Üt a régi toronyóra . . .
. . . Éjfél . . . És mi tovább várunk.
Nem megyünk még nyugovóra
Nézzük, hogy a várromokon
Mint ül meg az ősnyugalom . . .

Higray József.

A polgári háziasszony.

(*V. J.*) A polgári háziasszony hivatalos szó lett. Belekerült abba a hivatalos irásba, amit a közoktatásügyi miniszter a polgári leányiskola tantervének nevez és amelyet most adott ki rendeletileg az illető iskoláknak kötelező használat céljából.

Ez a régen várt, reformra szoruló tanterv különösen kiemeli a polgári háziasszony sokat jelentő szerepét és igen szépen kifejti, hogy polgári leányiskoláknak az a célja, miszerint az életnek dolgos, müvelt, erkölcsös és vallásos lányokat kell nevelni, mert ezekből lesznek a más, jobb nemzedékek, munkát szerető, társadalmat nevelő anyák. Hogy az iskola e célt szolgálhassa, ne az osztályozás kedvére történő felekezetekre helyezze a sulyt, hanem igyekezzék tartalmat, munkakedvet oltani a romlatlan gyermeki lelkekbe, hivja fel a figyelmet a szépre, képezze, hogy megértse a szépet, becsülje az egyszerüt, igényeik ne legyenek szertelenek, mert a boldogtalanságnak, az életkeserüségnek gyakran az az alapja, ha a nő nem háziasszony, hanem divathölgy, nem munkásnő, de virágházi növény, piperéskedő.

A polgári háziasszony, mint valami ideál, ugy vonul át a tanterven. Érzi mindenki, hogy a családi szentélyben első szerepe van a nőnek, akinek finom lelke megteremtheti a családi békét, az egyetértést, gondoskodása szaporithatja a garasokat, gyöngéd vallásos s ha kell, türelmes, biztató és vigasztaló, tud megbocsátani és szeretni, le tud mondani és nélkülözni. Ha az iskola nem is ad egészen cizellált munkát, de irányithatja már a gyermeket az ideális családi élet felé, nem ad példát arra, hogy a gyermek pazarlásokhoz szokjék, a piperkőcséget magasztalja, a

---

álmomban láttam. A hangja, a járása, a beszéde, minden mozdulata ugyanaz.

— Fenséged csak képzelődik, — igyekezett megnyugtatni az udvarmester.

— Biztosan tudom, hogy ő volt, azért borzadtam meg annyira tőle.

Majd mosolyogva tette hozzá:

— De legyen nyugodt, még nem fogok meghalni.

— A felől teljesen nyugodt vagyok, — felelte az udvarmester.

— Nem, nem fogok meghalni a betegségben, mert ez nem az a szoba, amelyet álmomban láttam.

Az udvarmester puszta képzelődésnek tartotta a fejedelemasszony álmát s csak nevetett magában.

Rákócziné 1722-ben költözködött a chesmidy-i kolostorba.

Amikor végigvezették a lakosztályán s a hálószobájába lépett, iszonyodva sikoltott föl és borzadva tántorodott vissza.

Az udvarmester, aki a szobákat mutogatta neki, döbbenve ugrott hozzá.

A fejedelemasszony szédült, támolygott s a szoba falához támolygott.

Az udvarmester megkapta, mert azt hitte, hogy hirtelen ájulás fogta el.

— Mitől rémült meg igy, fenséges asszonyom? kérdezte a gróf, amikor látta, hogy Rákócziné szinte szoborrá kövült.

— E szobából nem jövök ki élve, — nyögte elhalóan a fejedelemasszony s a lelkén végigsüvöltő hidegtől szép fehér fogsora erősen vacogott.

— Ugyan miért? — álmélkodott a gróf.

— Mert ez az a szoba, ahol Varsóban az utolsó italt nyujtották nekem.

— Ez csak ujabb képzelődés, — válaszolt a gróf.

— Tudom, tudom, hogy itt fogok meghalni, — felelte Rákócziné s nagy, világoskék szemének tükrén egy könnycsepp reszketett.

De Rákócziné erős lelkü nő volt s néha maga is mosolygott azon, hogy ő is hisz az álmokban.

Csak azért is elfogialta azt a szobát a kolostorban.

Alig egy-két hét mulva azonban hirtelen nagyon rosszul lett.

— Is et Helvetiust hivták hozzá s ez egy nagy, metszett pohárban valami folyadékot nyujtott neki.

Rákócziné hosszan nézett az orvosra s arcán nagy, benső nyugtalanság látszott. A poharat elvette és kiitta.

— Az utolsó italom e földön, — sóhajtott föl elhalón.

És még azon az estén 1722. február 18-án hét óra tájban hirtelen meghalt.

Udvarmestere lesimitotta szép, szelid homlokát, amelyen a halálküzdelem verejtéke gyöngyözött s karjait keresztbe fonva, szomoruan sóhajtotta:

— Milyen igaza volt!

Igy halt meg a nagy Rákóczi okos, diplomatalelkü s világszép hitvese.

Tiz évvel előbb megálmodta a halálát s ott és ugy halt meg, ahogyan megálmodta.

durcásságot megtörje, a lustaságot elnézze, nemtörődömség felett eltekintsen. Az iskola a gyermekbe igyekszik beleoltani a vallást, a hazaszeretetet, a munkakedvet, megismerteti vele a munka értékét, megbecsüli a munkást. A jövőben ezt annál sikeresebben megteheti, mert a tanterv is hangoztatja, hogy maga az iskola is munkát produkáljon.

A porosz iskolákba például bevezették a textilipart. Ezrekre megy azon leányok száma, akik himzéssel egyenkint 2—300 márka keresethez jutnak. Erre a mintára a magyarországi polgári leányiskolában is, meglehetne honositani a kézimunka köréből oly sok kinálkozó iparágat. Csak mesterséges virágokért, koszorukért, kalapdiszekért milliókat adunk a külföldre. Amellett a háziipar száz és száz ágával megismerkedhetnék már a gyermek. Minden vidéknek a szükséglete szerint lehetne egy-egy iparágat meghonositani az iskolában.

Mindezideig ezzel keveset törődtek Magyarországon. Ime, most a tanterv hangoztatja, hogy a családi élet ideálizálása érdekében meg kell teremteni a jó, a polgári háziasszonyok mintaképét. Nem mondja, de érzékelteti a tanterv, hogy az élet tovarohanása és fejlődése közben a nő segitségére szükség van. Maga a nő is gondtalanabb napokat él, ha a férje urának anyagi gondjain az ő tisztes keresetével enyhit. Az ilyen nő, aki munkájának értékét, a munka veritékét megismeri, jobban megbecsüli a megszerzett pénzt, nem válik belőle igényes, könnyelmüen költekező nő, akinek nem egy példáját olyan szomoruan ismertük meg egy-egy hivatalnok sikkasztási esetében, vagy öngyilkossági hirében.

A polgári háziasszonyoknak mentől ideálisabb, nagyobb alakjait várjuk, óhajtjuk ebben a panaszos, erkölcsileg is lejebb haladó korunkban, akik egy tisztultabb, finomabb, tartalmasabb társadalmi élet kialakulására vannak hivatva. Nem kételkedünk abban, hogy tanáraink, tanitónőink pedagógiai tudásukkal, ambiciójukkal átérzik a nagyjelentőségü tanterv intencióit és az ő nagyalakú munkájukban igyekeznek megteremteni a boldog családok szentélyét, mely minden boldogságunk kutforrásához vezet.

Steckenpferd-liliomtejszappan

[illegible] & Co. cégtől Tetschen a/Elbe.

Egyre nagyobb kedveltségnek és elterjedtségnek örvend szeplő ellen való elismert hatásánál fogva s a bőr és szépség gondozásában való felülmulhatatlanságáért. Ezernyi elismerőlevél! — Sok legnagyobb kitüntetés! Bevásárlásnál óvatosság! Ügyeljen nyomatékosan a Steckenpferd védőjegyre és a cég helyes nevére! Darabja 80 fillérért kapható gyógyszertárakban, drogériákban, szerüzletekben stb. Hasonlóképen kitünő Bergmann Manera liliomkrémje (70 fill. 1 tubus.) Kitünő szer női kezek gondozására.

Lányok lányok . .

Lányok, lányok, nyiló rozsák
Miből van a szemetek?
Bűvös fénye akárhányszor
A szivemet sebzi meg.

Lányok, lányok, napraforgók
Miből van a szivetek?
Valamennyi hűtlen hozzám.
Akarhogyan szeretek.

Lányok, lányok, kis gerlicék
Miből van a csókotok?
Amelyekért nektek mindig,
Szivemből megbocsátok.

Szabó Gyula.

HIREK.

Dunántuli uj ref. püspökke Németh István egyházkerületi főjegyzőt választották meg nagy szótöbbséggel. A dunántuli egyházak leadtak összesen 304 szavazatot, ebből Németh István eddigi püspökhelyettes 216 szavazatot kapott, Kiss József pápai ref. lelkész pedig csak 88 at.

Halálozás. Vincze Kálmán helybeli máv főkocsimester folyó hó 10-én, kedden hirtelen meghalt. Valószinüleg szivszélhüdés ölte meg. Özvegyet és 8 árvát hagyott hátra. Temetésén, mely csütörtökön délután ment végbe, tisztelői és barátai kivül a Vasutas Temetkezési Segélyegylet tagjai is részt vettek, gyászlobogó alatt kisérve ki az utolsó utjára, a szombathelyi máv. üzletvezetőség pedig kiküldöttel képviseltette magát.

Fizetési pótlék. A m. kir. vallás és közoktatás-ügyi miniszter Kemenesi József czelldömölki polgári iskolai igazgatónak 1913: október 1-től (visszamenőleg) évi 1000 kor. fizetéskiegészitő állami segélyt engedélyezett.

Esküvő. Enesei Károly czelldömölki szobafestő ma vasárnap tartja esküvőjét Varga Erzsikével Ősi község templomában.

Elhárvozás. Németh András tanitó, akit ezelőtt négy évvel választottak meg főtanitónak Jánosházán, egy más községben kántortanitónak történt megválasztása folytán, lemondott mostani állásáról és uj helyére is költözött már. Egyéniségével annyi jóbarátot szerzett magának e négy év alatt, hogy távozásakor körülbelül ezer ember kisérte ki a vasutállomáshoz, ahol megható beszédekkel vettek érzékeny bucsut tőle.

Villanyvilágitási zavar. Csütörtökön este ugy 5 óra felé villanyvilágitásunk felmondta a szolgálatot [illegible] alatt. Amint [illegible] és a megindításhoz szolgáló levegő elfogyott, emiatt a gépekkel megindulni nem tudtak. A légtartányt Szombathelyre kellett szállitani megtöltés végett, aminek gyors elszállitásához Draveczky Árpád helybeli állomásfőnök előzékenysége volt nagy segitség, mert a legközelebbi este 10 órai gyorsvonattal a tartány már Szombathelyre szállittatott. Kellemetlen volt az üzemzavar, mert a kávéházakban Purim-estély tartatott és a vendégeknek meg kellett elégedniök a fényes villanyvilágitás helyett a »Milly«-gyertya pistogásával. Az utcai világitásnál pedig sokat segitett a — Hold, mert ez alkalommal nem bujt el, mint tenni szokta, hanem teljes szépségében ragyogta be községünket. Üzemzavarok másutt is fordulnak elő és nálunk még elég jó, hogy a villanytelep 5-ik évi fennállása óta ez az első eset, amikor Czelldömölk sötétben maradt. Az üzemzavar okát a nagyjárósága fogja kideriteni és ez ügyben a Ganz-céghez azonnal táviratot menesztett. A tartány pénteken délelőtt a 10 órai gyorsvonattal megtöltve visszaérkezett s azóta a világitás zavartalanul folyik.

Utazási ösztöndij iparosoknak. A kereskedelemügyi miniszter mindegyik iparkamara területére egy-egy 600 koronás utazási ösztöndijat alapitott. Erre az ösztöndijra folyó évi márc. 30-ig lehet pályázni. Bővebb értesitést az ipartestület jegyzője ad.

Vasuti árverés. A m. á. vasutak szombathelyi üzletvezetősége 7051/914. számu hirdetményével értesiti a t. közönséget, hogy a vasuti kocsikban és állomási helységekben talált tárgyak elárverezését *Czelldömölk* állomáson folyó évi március hó 26-án délelőtt 9 órára tüzte ki.

Tűzkatasztrofa vármegyénkben. A vörös kakas napja volt a keddi nap az egész vármegyében. *Strém* községben 49 lakóház lett a tüz martaléka. *Vasszécsény* községben 35 ház pusztult el. *Répcelakon* kb. 150 ház és egy major égett le, *Vasvárott* 3 ház, *Murafüzesen* 1 ház, *Ostffyasszonyfán* pedig 5 lakóház. Pontos adatokat még nem igen lehet adni a nagy tüzesetekről, de annyi bizonyos, hogy a lakóházakon és a melléképületeken kivül takarmány, vetőmag és jószágok is a tüs áldozatai lettek. Ostffyasszonyfán a nyomozás után kiderült annyi, hogy a tuz Czencz Károly istállójában keletkezett, melyet egy 6 éves kis fiu idézett elő. Mindenütt az volt a baj, hogy a nagy szél miatt oltani nem igen lehetett.

Pótvásár Pápán. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter 1914. évi 14.265 szám alatt kelt rendeletével megengedte, hogy a Veszprémvármegye területéhez tartozó *Pápa* rendezett tanácsu városban a mult év augusztus 26—27-ére és a szeptember 9—10-ére esett, de hatósági intézkedés folytán elmaradt országos állat- és kirakóvásárok helyett *1914 évi* május hó 5—6-án pótvásár tartassék.

Közigazgatási bejárás. A kereskedelemügyi miniszter a máv. vasut rendező pályaudvarának közigazgatási bejárása napjául folyó hó 27-ét állapitotta meg, amikorra is a bizottság elnökéül dr. Kaszalkó János müszaki tanácsost egyidejüleg kiküldte.

Tavaszi lószemle. Czelldömölkön, március 17-én délután 2 órakor tartják meg a kincstári lovak tavaszi szemléjét, a »Korona« vendéglő előtt.

Az elegáns hölgy, ki toilettjeinek raffinériájával és testének egészséges szépségével minden tekintetet maga felé irányit, jól tudja, hogy tiszta, világos arcszine és gondosan ápolt rózsás bőre egyedüli titka szépségének és elegánciájának. A napi fürdéshez és minden kéz- és arcmosáshoz csak enyhe, ártalmatlan valódi Steckenpferd-liliomtejszappant használ, mely oldólag hat a faggyumirigyekre és a pórusok munkáját elősegiti, tehát egy elegáns hölgy toilette-asztaláról nem hiányozhat.

„BERSON"

gummiáruk előnyei:

rendkivül tartós, kiválóan rugalmas, formáját állandóan

Eredeti ötlettel próbálja a vasmegyei »Fehérkereszt« gyermekvédő egyesület a szombathelyi gyermekkórház céljaira tisztességet a társadalom segítségét. Husvétra nagy tojásvásárt rendez, melyhez a mennyiséget az egyesület tagjai gyűjtik össze falurol-falura járvan. Az alispán körirathan hivta föl a községek elöljáróságait hathatós támogatás végett.

Apollo mozgó. Nem panaszkodhatunk Mészáros Jánosra, a mozisunkra. Nem sajnál semmiféle fáradtságot, kiadást, anyagi áldozatot, csakhogy elsőrendü szórakozásban részesitsen bennünket, akik mindnyájan mozikedvelők vagyunk. De a ma esti műsor sláger. »A könnyező szikla« cimü 3 felvonásos amerikai dráma meg éppen szenzációszámba megy. Ez a kép a kinematográfia valóságos csodája. Ami szépet, bravurost, hatborzongatót a filmtechnika csak produ álni képes, mind benne van ebben a remek képben a hajó összeütközéstől kezdve egészen a lőporos kamra felrobbanásáig, egy bájos, idillikus szerelmi történet keretében. A 3600 m. hosszu film, melynek lejátszása egymaga 1½ órát vesz igénybe, végig fentartja az érdeklődést és állandóan fokozza az izgalmat. A műsor többi száma is lebilincselő: A hadihajo áldozatainak temetése, Koca sportolók, Eclair híradó stb. Mind a három előadás rendes helyáru.

Orfeum az Uj-kavehazban. Bergmannt közönségünk ismeri; többször játszott már nálunk s mindannyiszor kedelyes estét szerzett jóizü, kacagtato mokaival, finom, diszkrét humorával. — Jol szervezett társulatával tegnap este tartotta az Uj kaveházban családias jellegü estélyét, melyet ma meg ismetel. Az egyes számok után feltünő kacagás és szünni nem akaro taps mindmegannyi bizonyitéka volt annak, hogy közönségünk most sem csalódott varakozasaban. Az est szereplői: **Bocskai Bella**, Szentgyörgyi **Zsazsa**, Gombos **Magda**, Keleti Ilonka, Simai E. nagyon jól játszottak. Éder E. kitünő hasbeszélő, Bergmannt pedig ugyis ismerjük. A műsor tökeletesen fehér és családi jellegü volt, szintugy a ma esti is az lesz.

Fáradtság, csont-fájdalmak, derékfájás, csusz, rehuma ellen évtizedek óta kipróbált jó szer a világhirü Kriegner-féle Reparator, melynek egy házban sem szabad hiányoznia, mert a legjobb háziszer. Kis üveg 1 K, nagy 2 K a gyógyszertárakban. Póstan 5 üveget 5 K-ért frankó küld az egyedüli készitő Kriegner gyógyszertár Budapest, Kalvin-tér. Nem tévesztendő össze e kiváló gyógyszer a mindenfele betegség ellen vásári módon hirdetett különféle szerekkel.

A gyufa-arak fölemeléséről adott több lap hirt. Értesülésünk szerint a magyar gyufagyárak központi irodája, a magyar gyujtóárusitó r. t. az árakat nem emelte és egyelőre nem is szándékozik fölemelni, mert az érdekeltek állitása szerint a folyó évi szükségletét mindenki még a kartel megalakulása előtt kötéssel fedezte és az áremelést a gyakorlatban ugy sem lehetne emiatt érvényesiteni.

Életunt ügyilkos. Magyargencsen, folyó hó 7-én, egy odavaló legény: a 27 éves Süle Péter felakasztotta magát. Előző napon pénteken, Pápán járt, ahol előre megvette sirkoszoruját és rányomatta: »Süle Péter, született 1886. meghalt 1914. március 7.« Másnap pedig már az istállóban függött. Dr. Király János járásorvos és Mezihradszky Lajos tb. szolgabiro a hivatalos orvosrendőri vizsgálatot megejtették.

Decentralizálják az árvaszékeket. A miniszteriumnak az a terve, hogy az árvaszékeket felbontja részeire. Az eddigi árvaszék helyett annyi árvaszék lesz, ahány járás van s az arvaszékek központja a megyei székhelyen lesz az eddigi elnök főnöksége alatt. A miniszterium tervének az lesz a természetes következménye, hogy árvaszéki ülnököket a mellejük beosztott hivatalnokokkal egyetemben helyezik a járásokba, az illető szolgabiro mellé, hogy ott az alája tartozó neppel közvetlenül érintkezve intézzék az árvaügyeket. Éppen ebben latja a miniszterium az ujitás fontosságát, ambar a jelenlegi rendszer hivei azt allitjak, hogy egy ember, nevezetesen a kihelyezett árvagyám nem intézhet el olyan fontos ügyeket, amiket most háromtagu tanácsban döntenek el. A miniszterium e tervének hire nagy ribillitót fog kelteni. A családos hivatalnokok félnek a kinevezéstől, mert hiszen gyermekeik nevelése ezután meg lesz nehezitve. Az árvaszéki tisztviselők ezért helyesen teszik, ha megkeresik a Varmegyei Tisztviselők Országos egyesületének árvaszéki szakosztályát az iránt, hogy memorandumban kérje a minisztertől a jelenlegi helyzet fenntartását annal is inkább, mivel a nyugat lassanként kezdi átvenni a nálunk divó formát.

Királyi kitüntetés. A magyar kereskedő világ egyik kivalo tagjat Mauthner Ödön magnagykereskedőt és törvényes utódait Őfelsége a magyar királyi földmivelési miniszter ur előterjesztésére dijmentesen a magyar nemességgel Janoshegyi előnévvel tüntette ki. Ezen kitüntetes általánosrokonérzéssel találkozik, mert Mauthner Ödönnek a hazai magtermelés, magkereskedelem és kertészet terén elért sikereit jutalmazza. Megbizhatóságáról ismert cégének, amely az idén ünnepli 40 éves évfordulóját, sikerült a külföldön is kivételes eredményeket elérni. Nagy segitsége van az öreg, de még mindig fiatal Mauthner-nek két fiában Mauthner Alfréd és Mauthner Pal-ban, akik szintén páratlan szorgalommal és nagy szaktudással viszik tovább előre e világhirü céget, előnyére és diszére a magyar kereskedelemnek.

Bicakázás. Folyó hó 12-én csütörtökön este nagy kavarodást idézett elő Jánosházán egy verekedő pár, melynek tagjai: egy cipész, meg egy szabómas voltak, szenvedő hőse pedig a szabómas, akit az elevenebb társa — bicskaranlás közben — egy kicsit igen meg talált s urni. — A hatósági eljárás folyamatban van.

A szőlők műtrágyázása terén is határozottan az tapasztaltatott az utóbbi években, hogy a kötött talaju szőlők épen olyan hálásak a műtrágyázás iránt, ha a műtrágyák helyesen alkalmaztatnak, mint a homoki szőlőkben. A szőlők műtrágyázásánál két dologra kell igen nagy sulyt fektetni; először arra, hogy a műtrágya minél közelebb kerüljön a szőlők gyökérzetéhez, másodszor arra, hogy nagy adagok alkalmaztassanak, mert kis adagok alkalmazása eredménytelen. A szőlő gyökérhez közel fektetett nagy adag műtrágya hatása azonban olyan feltünő, hogy az alkalmazott műtrágya értékének tizszerese is megtérül. Alkalmazni kell pedig holdanként 400 kg. szuperfosztátot és 150 kg. chilisalétromot leghelyesebben tavasszal nyitas után, amidőn minden egyes szőlőtőke körül két arasznyi körzetben egy ásónyomnyira kell lemélyiteni a talajt és a műtrágyát oda beleszórni. A 400 kg. szuperfoszfáttal egyidejüleg 75 kg. chilisalétrom szórandó ide be, vagyis tehát a 400 kg. szuperfoszfátot összekeverjük a 75 kg. chilisalétrommal, s ezen 475 kg.-ot elosztjuk az egy kat. holdon fekvő szőlőtőkék számával, s ilyen módon állapitjuk meg, hogy egy tőkére hány gramm műtrágya jut és azt egy alkalmas edénnyel mérjük ki minden szőlőtőke részére. A fennmaradt 5 kg. chilisalétromot pedig az első kapalás előtt szerjük ki a tőke két arasztos körzeteben.

CSARNOK.

Szomoru emlékek*) ..

Egy Georgetown-i fegyenc feljegyzéseiből.

Irta: Jaksa István.

Georgetown, 1896 augusztus 9.

Másnap reggel már a fogház-parancsnok előtt állottam. Leszaggatták rólam a már ugyis rongyokban lógó uniformist. Oh! mily fajdalom fogta el szivemet. A parancsnok röhögve jegyezte meg.

Vegyétek le róla azt a vacakot, mert még valaminek képzeli magát, ost' be vele a 72-esbe, ott majd emberére talál. Szóneikül türtem az utolsó megalaztatast. Könycsepp szökött szemembe, mikor lábam előtt láttam diszó uniformisomat . . . Pár évvel még ezelőtt büszkén mentem benne végig a Themse melletti Corson, fényes gombjaban megtört a nap sugara s most itt fekszik egy tiszti uniformis, itt a porban.

Felöltöztettek közönséges darócba a lelöktek a koromsötét tömlöcbe . . . Amint becsapódott az ajtó, egy dörgő hang szolalt meg a sötétben.

K. vagy?

Nem feleltem. Hideg borzongás futott végig hátamon, eszembe jutott a parancsnok szava: »majd ott emberére talál«. Iparkodtam kivenni a hang tulajdonosát, de keptelen voltam, hisz még az orrom hegyénél se' lattam tovabb. Ki vagy? kérdésre felelet! szolalt még ismét a rejtélyes ismeretlen.

Egy bolongó lélek! — feleltem vissza nem minden félelem nélkül.

Gyere a hang irányát követve egész bátran.

S a másik percben már halvány fény világitotta be a cellát.

Hatvan év körüli ősz ember állt előttem hiányos ruhában, dacara, hogy husz éve e börtön lakója még se' tudta megtörni. Alakja magas, szikar. Csontos karja nagy erőről tesz tanusagot.

Sajnos, hogy idekerült, amint látom nem is oly közönséges kinézésü, mi volt a foglalkozása?

Katona tiszt, tengerész! feleltem büszkén.

Akkor tán kezet foghatunk, mert én meg lovastiszt voltam, s a válasz nyomatékkal alaposan megrázta kezemet. Majd felemelt a földről egy mázsás szikla darabot, helyére nyomta, ismét a régi sötétség. Amint láthatta uram ez az én, de most már a mi ablakunk. Egy évi nehéz munkám eredménye, hogy bebe korban a világossagban is gyönyörködhessünk. De most köcsönösen elmondjuk élettörténetünket, ha meg engedi én már kezdem is. Mielőtt belekezdenék a szomoru multam elmeselésébe, figyelmeztetnem kell arra, hogy nem vagyok angol származásu. Ezelőtt körülbelül 22—25 éve Magyarországon, a felvidéken éltem boldogságban kis családommal. Két gyermekem volt. Egy fiu és egy leány . . . Oh! gyermekeim mit csinaltok, milett belületek, tudtok e apátok siralmas helyzetéről?... Talán meghaltatok, vagy tán boldogan éltek

*) Bemutatjuk kedves olvasóinknak Jaksa István szombathelyi ügyészségi tisztviselő, legujabb munkatársunk érdekes munkáját, egy fegyenc naplóját, mely az irója tehetsége mellett bizonyit.

Tavaszi sör.
Az országban legnagyobb kedveltségnek örvendő barnasör minden vasár- és ünnepnap csapolásra kerül a KORONA-szállodában.

s felfelejtettétek, hogy van-e, volt-e apátok?... Ugyje el uram! mintha most is magam előtt látnám a két kedves teremtést. . . . Hát az anyjuk, az a szelid jó asszony? . . . Semmit sem tudok rólatok, már meghaltam nektek. Ujra ember lett belőlem, . . . a mult. Szeretném kárt tenni törni a világot, darabokra szaggatni ellenségeimet, de mit tegyek? . . . itt vagyok megkötözve tehetetlenül. . . . Eh! hagyjuk ezt. Aztán egy alkalommal egy gróf barátom, ki akkor igen megszorult a pénz dolgában 90 ezer koronát kért kölcsön egy hétre. Mondom uram, jó barátom volt, igen jó barátom. . . . Ön talán nem hozta volna meg egy jóbarátjának ezt az áldozatot?

De igen! siettem felelni.

Na látja én is megtettem, még aznap leváltam a zborói kastélyomban az összeget.

Zboró! ugrottam fel hirtelen megrettenve, mintha ez az ember multamból egy töredéket idézett volna fel előttem. Zboró! uram Zboró! hisz én is zborói vagyok, testestől lelkestől magyar. Uram a jó Isten áldja meg önt, én is zborói vagyok, a Taksonyi százados fia. . . .

Az öreg mint őrült ragadott meg, lenyomott az agyra, Miért, Taksony k. . . Ön?... s már elhengeritette a mázsás követ s a világosságnál majd követ meredtem, mikor megláttam az ősz ember eltorzult arcát.

Igen! feleltem megrémülve de. . . .

Igen de, . . . de őrült vagyok, vagy álmodok, fiam; gyermekem, hisz én vagyok a Taksony százados, én, hát nem ismersz?

Karjába borultam az öregnek, megcsókoltam a kiaszott csontos kezet. . . . Atyám! Fiam!

VI.

Georgetown, 1895. augusztus 7.

Másnap reggel már korán felébredtünk. Atyám félre tolta kissé a követ, hogy némileg kis világosságot kapjunk, majd a priccs szélére ülve, fojtatta a tegnapit.

Gyermekem! folytatom élettörténetemet, mert te eddig semmit se tudsz. Képtelen vagy arról fogalmat alkotni, hogy mennyi szenvedésen mentem keresztül s csak azért, hogy megmentselek benneteket . . . De sajnos, igen szomoru, hogy balul ütött ki . . .

A gróf a pénzemmel otthagyta Magyarországot s Angliába ment. Angol honos lett s ott sikerült neki valami magas állami hivatalt elfoglalni. Én a levelet rakásról rakásra irtam, hogy visszaszerezzem pénzemnek legalább a töredékét. Mit gondolsz, mi volt erre a levelet? gyere, megmutatom. S kiemelt pecsé fölött egy terméskövet, kihuzott onnan egy papirfoszlányt. Nesze gyermekem, olvasd fiamosan, . . . olvasd, tudj meg mindent s átnyujtotta az elsárgult levelet.

Taksony Ur!

En nem tudok az ön 90 ezer koronájával hát tartozom, mulassa ki, de többe rágalmakra nem reflektálok, mert annak vége önre nagyon komoly lesz.

Kőhalmy gróf.

Majd kiejtettem kezemből a papirt.

Nyomoruit! hörgé az öreg, megrázva hajtincseit, igy fizet ki egy barat, egy kebel barat. . . . Elbukott a főur, . . . lebukott a magnasok podiumáról, de csak egy percre, mert ott termettem én a jóbarat, hogy megmentsem a fuldoklót. . . . Most itt van, ő ujra a régi ur, talán még nagyobb mint valaha. Én, a megmentő meg itt áll mezavasalt kezekkel egy ocean hosszuyira a hazamtól, ebben az elkozott cellában tehetetlenül. . . . Ilyen a magyar gavaléria. . . . Na de tovább, azt ugy is tudjátok, hogy kellett valami 30 ezer koronát felvennem, mert megingott az ősi fészkem. Szaladtam fühöz-fához, pontiustól-pilátusig s azt gondolod a sok jó barát közül valaki kisegitett? . . . senki! megvetettek, lenéztek, csak addig voltam jó, mig bőven turkáltam az aranyak közt. Ne menjünk messze, hogy csak egy példát hozzak fel: te ismerted a Bakonyi grofot, nemde? . . . Na hisz azt csak nem felejtetted el, hisz ott lógott mindennap, reggeltől estélig. Tudod ugyis te hogy melyik az, hisz nem voltál akkor már olyan kis gyerek, emlékezhetsz rá. . . . Na, hát azt előadtam őneki is, hogy barátom megszorultam igy és igy áll a dolog, légy szives segits ki pár ezer koronával. Nahát azt hogy megtudta, hogy itt pénzről van szó, mindjárt más pofát vágott. ... Előhozakodott váltóival, adóssagaival, meg hogy most akar megnősülni, na aztán mindjárt hoppon maradtam, koppant az állam a segitségtől. Hogy aztán én még kérjek valakitől, megalázkodjak a barátaim előtt, hogy azt megint igy járjak, . . . eh! gondoltam magamban elmegyek Angliába. Ugyis történt, elutaztam, . . . most igazán nem tudom márciusban . . . vagy, . . . ja igen márciusban persze, hisz már tavaszodott. Felpakkoltam magamat a vonatra s elmentem. Hát mikor megérkeztem Londonba, mindjárt felkerestem, ez volt az első, de itt megint beütött a menydörgős menykő. Azt mondták, hogy a gróf Indiában van valami politikai dologban. Arra meg pénzem nem volt, hogy elutazhattam volna utánna. Hát hogy megmentsem családomat, titeket gyermekeim a végromlástól, beálltam Londonban egy fegyvergyárba közönséges munkásnak, igen ezt tettem meg én, egy magyar huszárszázados. Ütöttem reggeltől estig a szikrázó vasat. Igy tengődtem körülbelül egy évig, mikor hazajött a gróf. Felmentem hozzá ugy piszkos munkás ruhában, bebocsátást kértem. Éppen valami lakoma volt, melyre angol politikai nagyok voltak hivatalosak. . . . Hát jól megvárakoztatott, egy jó félóra mulva megjelenik ám az ajtóban s egész durván rámorditott angolul.

Mit keres? . . .

Én persze magyarul feleltem neki, mondtam ki és mi vagyok, meg hogy miért jöttem. Ő nem ismert meg, nem! egy szóval sem, ... nem akart megismerni. Szolgákat hivatott, hogy dobjanak ki. Ekkor történt a tragédia, én feldult állapotban mellébe mártottam késemet, mire kirohant az inas meg valami lord. S mi kell egy megsebzett vadnak, mint vért lásson. A lord megragadta kezemet, de még mielőtt kicsavarhatta volna a kést, már őt is halálosan találta késem, nagyot hördülve esett a vergődő gróf mellé. Még egy darabig védtem magam, félelmetesen osztottam jobbra-balra a halált, de később a tulnyomó erő legyőzött, megtörtek. Tudod, semmivel se törődök, de az igen bánt, hogy azt a gazembert nem találta késem halálosan. Mire az őrség megérkezett, már a gróf feltápászkodott s saját lábán adta ki a parancsot.

Vigyék! mindjárt jövök. . . .

Eh! szomoru emlékek. Ennyi, amit akartam mondani, a többire már ugyse vagy kivancsi? . . . Eltéltek; idehoztak, mit mondjak még, borzalmakat, kint? . . .

(Vége köv.)

Köszönetnyilvánitás.

Ugy az összes vasutasok, jóbarátok, ismerősök, rokonok, valamint azoknak, akik boldogult férjem elhunyta alkalmából a gyászoló családnak részvétüket nyilvánitották, a ravatalra koszorut helyeztek és a temetésen megjelentek, mely által fájdalmunkat enyhiteni igyekeztek, fogadják leghálásabb köszönetünket.

Czelldömölk, 1914. évi március hó 13-án.

Özv. Vincze Kálmánné és családja.

ELADÓ

egy eredeti sülyesztő

Singer-varrógép

kedvező fizetési feltételekkel és különféle

szobabutorok

olcson azonnal eladók. Megtekinthetők bármikor

Neuhauser Imrénél

Czelldömölk, (Közjegyző ház.)

MIELŐTT SZŐLŐVESSZŐT

SZŐLŐOLTVÁNYT, BORT,

gyümölcsöt és diszfát

vásárolna, a saját érdekében kérje legujabb **képes árjegyzékünket**, mely mindenkire nézve sok **hasznos tudnivalót tartalmaz.** — Pontos cim:

Szücs Sándor Fia

szőlőoltványtelep és bortermelő r.-társ.

BIHARDIÓSZEG.

Megrendelések intézendők **Sulok István mükertészhez Czelldömölk.**

Kreutz András

villanyszerelési vállalkozó

: és mechanikus :

SZOMBATHELY

Erzsébet királyné-utca 34. sz.

Elvállal minden, a fenti szakmába vágó munkát, villanyszerelést, csengő berendezést, házi telefon bevezetést, motorok felállitását, üzembe helyezését, grammofonok, kerékpárok és varrógépek javitását és hiányzó kellékeik pótlását, malmok villanyvilágitásra való berendezését. Vidéken is teljesit mindennemü munkát. Költségvetéssel dijmentesen szolgál. A munkás szakszerü kiviteléért és az anyag tartósságáért szavatosságot vállal és nagy árengedményeket nyujt.

A világhirü Siemens és Kalske berlini cégnél eltöltött hosszu gyakorlatai és idegen fejedelmek udvaránál szerzett tapasztalatai folytán a legkényesebb igényeket is kielégiti.

A mélyen tisztelt közönség szives pártfogását kéri

Kreutz András

villanyszerelési vállalkozó.

Alapitva 1804. Alapitva 1804.

HOFFMANN JÓZSEF

kávé-nagypörköldéjének iz és zamat tekintetében felülmulhatatlan

PÖRKÖLT KÁVÉI:

»Udvari keverék« á K 6·—
»Korumbus« á K 4·80
»Kubanus« á K 4·40

állandoan friss pörkölésben, 1/2, 1/4 és kg-os csomagokban kaphatók:

GAYER GYULA

vas és fűszerkereskedő Czeildömölkön.

CIPŐ-ÜZLET.

Czeildömölkön a Kossuth Lajos-utcában (Dinkgreve ház)

cipész-üzletet

nyitottam. — A legdivatosabb

szabásu női és férfi cipőket a legkifogástalanabb anyagból, teljes megelégedésre jutányos áron készitek.

Cipő-raktáramat

felszereltem női, férfi és gyermekcipőkkel, ahol is a legnagyobb választék található.

Javitásokat elfogadok és azonnal elkészitem.

Szives pártfogást kérve,

kiváló tisztelettel

ÁGOSTON JÁNOS

cipész.

BUTOROK.

Réz és vasbutorok, háló, ebédlő, szálloda, kórházi és kerti berendezések, gyermekágyak, gyermekkocsik, acél sodrony ágybetétek, kocsiülések, lószőr és ufrik matracok, diványok, rézkarnisok, ablakroletták, redőnyök, mozsdóasztal és mozsdó-készletek, szoba-kloset, fa és széntartók, kályha ellenzők, tüzelő készletek, ruha-fogasok, patkány és egérfogókat legjutányosabban szállit.

GARAI KÁROLY

réz és vasbutor készitő ARAD.

HORNYOLT CSERÉP

kitünő minőségben kapható

ozv. Tóry Györgyné

villanyüzemü tégla gyárában Czeildömölkön a következő árak mellett:

Hornyolt cserép 1000 darab 60 K.
» Kátranyozott cserép 1000 db. 75 K.

A hornyolt cserép tartósságáért és fagyálló képességéért jótállást vállalok.

Jegyen ADUNK HASZNÁLATRA TAKARÉKPERSELY

BÁDOKNAK

Jöjjön

PESTMEGYEI TAKARÉKPÉNZTÁR

BUDAPEST IV. Kecskeméti utca 8.

Épitetők figyelmébe!

Alulirott tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy Győrött az ácsmesterek képesitő vizsgálatain az

ácsmesteri

teendők végzésére képesitést nyertem.

Czeildömölkön már 15 év óta végzek teljes megelégedésre ácsipari munkákat és most képesitésemnél fogva minden e szakba vágó munkát szabadon végezhetek.

Kifogástalanul és jutányos árban elkészitett munkám tesz érdeméssé a pártfogásra.

Kiváló tisztelettel

Bokor Károly

képesitett ácsmester.

Lakás: Berzsenyi Dániel-utca 1

Festő-üzlet megnyitás.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy Czeildömölkön Báross-utca 12-ik szám alatt

szobafestő és mázoló

üzletet nyitottam.

Ugy a fővárosban, mint a vidék nagyobb városaiban szerzett tapasztalataim folytán a legkényesebb izlésnek megfelelhetek. Főtörekvésem oda irányul, hogy a n. é. közönség b. bizalmát megnyerjem, az elvállalt munkát ugy izlés, mint tartósság és olcsó árak tekintetében kifogástalanul teljesitsem.

A legujabb irányu festéssel, legdivatosabb mintákban elvállalok szobák festését, mázolásokat, templomfestéseket. Cimirásokat a legdivatosabb betükből.

Szives pártfogást kérve kiváló tisztelettel

Enesei Károly

szobafestő és mázoló.

Üzlet-áthelyezés.

Tisztelettel hozom a n. é. közönség b. tudomására, hogy **Czelldömölkön, a Vásár-tér utcában levő**

cipész-

üzletemet

a Sági-utcába, Wendler Lajos bádogos házába (Bárány-vendéglővel szemben) helyeztem át.

Midőn ezt a n. é. közönség szives tudomására hozom, kérem, hogy eddigi szives pártfogásával a jövőre is megtisztelni sziveskedjék, melyet kifogástalan készitésü, mérsékelt áru munkámmal kifogok érdemelni.

Férfi-, női- és gyermekcipőket a legszebb kivitelben, javitásokat pedig gyorsan készitek.

Tisztelettel

Gerencsér A. utóda

Rognár János

cipész.

ZAKOTS ISTVÁN

kelmefestészete és vegyészeti ruhatisztitó intézete

PÁPÁN, Szentbenedek-tér 16.

(Saját házamban.)

Vidéki megrendelések gyorsan és lelkiismeretesen eszközöltetnek.

Kedvező vásárlás!

Törpe és magastörzsü almafák	**10**	**drbonként**	**4 K.**
„ „ egyéb gyümölcsfák	**10**	**„**	**5 K.**
Rózsafák magastörzsü	**10**	**„**	**8 H.**
Bokorrózsák	**10**	**„**	**5 K.**

Kerti és cserepes-virágok, gumók stb. a legolcsóbb árban.

Méhészet beszüntetése miatt azonnal eladó 7 drb. teljesen uj 4 családos, összesen 28 családra megfelelő Liebner-féle méhkaptár teljesen felszerelve 100 korona; soha be nem szerezhető áron.

Egy kaptár 4 család számára 16 korona.

Rendelések intézendők

Gróf ZICHY ERNŐ kertészetébe

Ács, Komárom-megye.

ÉRTESITÉS.

Tisztelettel van szerencsém n. é. épittető közönség becses tudomására hozni, hogy Győrött a kőmüves mesterek képesitő-vizsgálatain képesittettem és **Kemenesmagasiban** letelepedve,

kőmüves-munkálatokat

végeztetek.

Elvállalok ugy helyben, mint vidéken, bármily méretü modern lak- és bérházak, gazdasági épületek stb. tervezését, költségvetések készitését, valamint ezek természetbeni kivitelét; továbbá átalakitások, tatarozások a leggondosabban való elkészitését, melyeknek pontos és szakszerü kiviteléért ezen a téren 20 éven át ugy a fővárosban, mint a vidék nagyobb városaiban szerzett tapasztalataim kezeskednek.

Amidőn legfőbb törekvésem oda irányul, hogy a legkényesebb igényeknek is megfelelhessek, a nagybecsü épittető közönség szives pártfogását kérve, vagyok

kiváló tisztelettel

Balogh Lajos

képesitett kőmüves-mester **Kemenesmagasi.**

Nyomatott Dinkgreve Nándor villanyerőre berendezett könyvnyomdájában Czelldömölk.